

Uredništvo
in upravljanje:

Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Štatsotopna potit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravljanju:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 42.

V Ljubljani v soboto, 21. februarija 1885.

Tečaj II.

Deviza London.

Dragi čitatelj, ali si kedaj se toliko potrudil, da si si ogledal razne vrste časnikarskega občinstva ter primerjal načine, na katere vzemó časnik v roke? Našel bodeš uže pri površnem primerjanju pomenljive razlike. Oni, kateremu list le v to služi, da ustreže njegovi radovednosti, segal bode najprej po nedolžnih "Raznih vestih" in "Domačih novicah". Bolj izobražen čitatelj si najprej privoščiti brzobjavna poročila in uvodni članek; zeló omejeno število političnih strokovnjakov pa bode bržkone takoj prišlo za kurzni list ter v njem iskalo izraze za gmotni razvoj državnega gospodarstva. Borza je namreč tudi dandanes še jako občuten toplomer političnega položaja, in zbog tega se je vedno ozirati na njeno mnenje, izjavljeno v številkah kurznega poročila.

In tú nas je te dni prav neprijetno v oči bōdla deviza London, katera je 17ga februarija zabeležila izredno visoki kurz 124 gld. 30 kr. za denar, oziroma 124 gld. 60 kr. za blago. To se pravi, menjico v znesku 10 funtov šterlinga plačujemo v Londonu s 124 gld. 30 kr., oziroma s 124 gld. 60 kr., tedaj za 17 gld. višje nego znaša njih denarna vrednost. V tesni zvezi s podraženjem londonskih menjic je slabo stanje avstrijske valute, katero se karakterizuje po vedno rastoči ceni zlatnine. Pri tej priliki smo se spominjali, da je deviza London še pred šestimi leti notirala le 117 do 118 gld., in morali smo si obstatiti, da je to neveselo, neugodno znamenje za naše gospodarske razmere. Kajti pri kurzni listih ne odločujejo zgolj cene državnih papirjev, v isti, morda še v višji meri vplivajo nanj tržna poročila o devizah in valutah.

Odkod tedaj neljuba prikazen, da so se tuje menjice na avstrijskih borzah tekom jednega leta toliko podražile, da je le deviza London v tej dōbi poskočila za cele tri od-

stotke? Razlogov nam je iskati prvič v malo ugodni naši trgovinski bilanci, drugič pa v rastočih cenah zatega denarja in padajoči vrednosti srebernine, katera s svoje strani teží na našo valuto.

V prvem oziru pripisujemo neugodni položaj avstrijskega eksporta tekom zadnjega četrtletja zlasti carinski politiki sosedne nam Nemčije. Genijalni diplomat, kateri gospoduje v nemškem cesarstvu, Bismarck, prelevil se je na enkrat v strastnega privrženca zaščitne carine. Mi sicer se nikdar nismo ogrevali za nazore manchesterske šole, ali vendar se je nam uže pri carini na obrtniške izdelke, kakor jo je Bismarck uvedel na Nemškem, dozdevalo, da se je s tem le železnina in tekstilno blago podražilo nemškemu konsumentu, kateri ga sedaj v isti meri dražje plačuje, na korist nekaterim posameznim fabrikantom, kojim se na ta način na občne stroške premije dovoljujejo. Vender se dá to stališče še zagovarjati s stvarnimi razlogi. Po polnem neumevno pa nam je, kar namerava sedaj nemški državnik s svojimi žitnimi carinami. Znano je, da je Bismarck v berlinskem državnem zboru, navzlic tehtnim ugovorom z leve, našel večino, pripravljeno, potrditi navsvetovane visoke carine na žito in moko ter celó zvišati jih.

Kruh, najpotrebnejši živež, bode se podražil na Nemškem, podražil umetnim pōtem, tako vleva nemška državna zbornica, v kateri je stan velikih posestnikov zastopan z neprimerno izdatnim številom poslancev. "Ljubljanski List" dokazoval je pred kratkim, kako neutemeljena, nepredvidna je taktika nemškega parlamenta baš v tem vprašanju. Z obema rokama bi podpisali dotični članek, saj imamo vedno še pred očmi lapidarni izrek slavnoznane Schaffleja o istem predmetu, prijavljen v klasičnem delu tega učenjaka: "Die Grundsätze der Steuerpolitik," v katerem naravnost pravi: *daher unter keinen Umständen Korn-sölle, wenn möglich nicht einmal zur Retor-*

sion fremder Ausschliessungsmassregeln! Die Massregel ist ein höchst gehässiges Privileg für den Grossgrundbesitz um den Preis der Bedrängung des ganzen übrigen Volkes. Uverjeni smo tedaj, da se bodo Nemci kmalu kesali zaradi svoje usodne trgovinske politike, toda v prvi vrsti zadeti smo sedaj vender le mi Avstrijci, sedanji zavezniki prijateljske nam velesile. Kajti ker se baš iz našega cesarstva leto za letom jako izdatne kolikovine žita in moke izvažajo na Nemško, bode zvišana carina pred vsim zadela avstrijsko produkcijo in avstrijsko trgovino. Sicer še ni mogoče, natančno določiti finančne posledice drakoničnih nemških naredb, ali toliko je vender le gotovo, da nembrebe ne bodo na korist avstrijskemu eksportu. Naša kupčijska bilanca bode na vsak način vsaj v najbližji bodočnosti nekoliko padla, na to se pa opira špekulacija, in ta moment je vsaj deloma podražil naše devize.

Na menjicni kurz vpliva tedaj z jedne strani svetovna konjektura, z druge pa mu nasprotuje neurejenost avstrijske valute. Vrednost našega denarja se namreč naslanja na tržno ceno srebra, v katerem se izplačujejo naši bankovci. Tú je pa znano, da vrednost srebra v novejšem času silno pada. Še pred letom stala je cena te kovine na 51, danes je uže padla na 48 ³/₄. V isti meri pa padajo tudi naši bankovci; kar zlato pridobi v svoji vrednosti, to gre vse na škodo našemu srebernemu in papirnatemu goldinarju. Naš goldinar je danes manj vreden, nego je bil pred jednim letom, ta neljubi faktum se drastično izraža tudi v kurzni poročilu, to bridko resnico nam pridigujejo neprimerno visoke londonske devize!

Dva razločka sta tedaj, katera k višku silita tuje menjice na avstrijskih borzah. Prvi razlog, razmerje naše države k trgovinski politiki mogočnega sosedja, se precej odteguje vplivu postavodavnih avstrijskih skupščin. Drugi pa je v tesni zvezi z vprašanjem o urejenju

Listek.

Hruškovo drevo.

(Spisala Terezija Svata. —a—)

Vedno jezila se je Slaparica, da imajo tako malo prostora. Primožila se je sim iz nekega mlina in pri njenih roditeljih je bilo toliko stanice in čumnat, kakor v kaki graščini — in nakrat prišla je v tako kočarsko stanovanje, kakor je dejala.

Začetkom jej stvar ni bila posebno nadležna, ker bi bila s svojim Antonom in s svojo ljubeznijo našla prostor tudi v najmanjšem kotičku; a pozneje, ko so "mladostne sanje", kakor je imenovala ljubezen, izginile iz glave, zapazila je, da je malo prostora.

Deloma je imela prav.

V celi hiši bila je samo jedna stanica, se vé da orjaško prostrana. Za ženitovanje so jo tako priredili, kakor se za bogato nevesto spodobi; dobila je lepo opravo, postelje s pernicami in cel voz hišnega orodja.

Stara Slaparica ni vedela nobenega sveta dati, kam bi se mogle vse te reči spraviti. Mlada kmetica pa se je le posmijala in predno

je kdo kaj opaziti mogel, bilo je vse na svojem mestu in v redu.

Staro hišno opravo so znosili v čumnato, v vežo, v podstrešje; nepotrebne postelje s pernicami so nesli na žitnico, da bi spodaj ne vleklo na se mokrote, in vse je bilo v redu. V jednem letu se je hišna opravo pomnožila za jeden kos; v sredi sobe stala je rudeče pobarvana zibel, in še zmerom je bilo dosti prostora. A pozneje, skoro vsako leto, prišlo je novo dete, in konečno jih je bilo sedem — sami zdravi in krepki dečki, kateri so razgrajajoči polnili hišo in jo časih skoro podreti hoteli.

Če so bili zvečer vsa družina in vsi posli zbrani v stanici, bilo je v njej kakor v panji. "To je pravi križ," tožila je Slaparica, "človek ne vé, kam bi po noči vse spat spravil. In ti, stari, se prav nič ne brigaš, da bi pomagal. Denarja imaš dovolj, da bi lahko hišo prezidal ali bi jej kaj prizidal. To ti niti na um ne pride, Bog obvari!" To je moral poslušati Slapar vsak večer, ko so otroci po-
legli.

Nekoč pa je vender dejal: "Razširili bi hišo pač lahko! Potisniti bi jo morali pač na vrt. Če hočeš na vsak način zidati — saj

se lahko jedenkrat zgovorimo z zidarskim mojstrom."

Naslednjo nedeljo šel je Slapar v mesto in govoril je z zidarskim mojstrom.

Ko se je vrnil domov, tarnala je Slaparica bolj ko kedaj prej.

"Bodi vender tiho; stvar se bode poravnala! S petnajst sto goldinarji se bode vse opravilo. Tri mesece potrebuje zidarski mojster zo to," pomirjuje kmet.

Komaj je odlezel sneg, pričelo se je delo.

Pričeli so dovažati kamenje, opeko in pesek; na dvorišči izkopali so apnenico, v gozdu so posekali nekaj hlodov ter jih peljali na žago, oskrbeli so nekaj apna, kratko, bila je resnica.

Slaparica je bila po polnem srečna in vsakemu je pripovedovala, da bi tako ne bilo moglo več ostati, ona bi se bila morala do smrti zmučiti.

Koncem aprila je bilo, ko je prišel zidar v vas. Ko so ga običajno pogostili, šel je z gospodarjem na prosto, da odmerita. Nekaj pota je šla žena za njim, in pozneje prikradel se je jeden otrok za drugim na vrt, dokler ni bila zunaj zbrana vsa družina.

avstrijske valute. Ne treba drugega, nego v red spraviti to zadevo, in naši penezi, kovani in papirnati, zadobili bodo takoj večjo veljavo in nehala bode ona neugodna razlika, katera obremenja naše devize. To vprašanje pa je tesno spojeno z državnim proračunom. Dokler bode le-ta leto za letom se odlikoval z rednim primanjkljajem, dokler se ravnotežje ne uvede med državnimi dohodki in troški, toliko časa bode kurz naših deviz tako neugoden, kakor je zadnji teden bil v žalost vsakega razsodnega domoljuba. Red tedaj napraviti v državnih financah, je neizogibna potreba. Ne znamo, če so si te potrebe in iz nje izvirajočih dolžnostij, logičnih njenih posledic svesti bili oni poslanci, kateri so iz strankarskih ozirov pri pristojbinski noveli se protivili očividnemu državnemu interesu.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 19. februarija.

Poslanska zbornica rešila je danes skoro vse na dnevnem redu stoječe predloge brez posebne daljše debate. Vender je bilo na dnevnem redu osem točk za meritorno obravnavanje, a samo pri treh prišlo je do nekake daljše razprave med vlado in levico. Ko se je govorilo o malem posojilu pri česki hranilnici za zidanje novega gimnazijskega poslopja v Pragi, tedaj čutil se je dr. Herbst poklicanega, da varuje budget. Vlada je namreč vzela posojilo, ne da bi bila prej vprašala državni zbor ter je postavila v budget samo amortizacijsko svoto. Dr. Herbst je trdil, da je tako postopanje protiustavno, da se s tem zakriva tudi deficit in napovedal je uže za budgetno debato daljši razgovor o tej zadevi.

Dr. Herbstu odgovarjal je poročevalec Jireček, da navada, mala posojila vzprejemati proti izplačevanju anuitet, izvira iz tega, da je plačevanje anuitet, katere so navadno najemnini jednake, nekako olajšanje državne blagajnice. Da se to ni zgodilo zdaj prvič, marveč tako delala je tudi uže prejšnja vlada.

Daljši razgovor vnel se je med poslancem S u e s s o m in ministrom baronom C o n r a d o m pri vladni predlogi o prezidanji nekdanje tovarne za orožje za namene dunajskega vseučilišča. Iz Suessovih trditev se je zopet pokazalo, da hoče le ministerstvu nasprotovati, da pa mu nikdar ni na tem, da bi se olajšalo breme državni blagajnici, da se sila malo briga za interese davkoplačevalcev.

Vladno predlogo o ribarenju v notranjih vodah kritiziral je poslanec L u s t k a n d l. Izrekal je zopet o tej priliki stare cetralistične pomislike, ob katerih so se do zdaj vsi poskusi, uravnati to zadevo, razbili. Lustkandlu

Tudi stara mati kmetova, katera je na drugi strani sadnega vrta stanovala v svoji izgovorjeni hišici, prilezla je iz svoje lepe kočice ter gledala, kako merijo. Zidarski mojster se je z bistrim očesom oziral, meril, zapisoval, risal in zopet meril in kmetu pojasnjeval.

„Tukaj sim, za staro hruško mora priti glavni zid“, dejal je ter vtaknil kolec v zemljo.

„Morali bodemo torej posekati drevo?“ vprašal je čez nekaj časa kmet nekoliko osupnjen.

„Saj tako ni za nič,“ poprime hitro besedo kmetica; „drevo je trohlo, ne donaša nikakega sadu, in če je kateri sad, ni za užitek.“

S tem je bilo odločeno. Zidarski mojster vtaknil je še nekaj kolcev v zemljo, se pogodil ter se odpeljal v mesto nazaj. Vsak je zopet odšel k svojim opravkom, otroci so odtekli v šolo in na dvorišči je ostala le stara mati sama. Sela je v bližino vrtnega plotu na hlod ter zrla v mogočne veje stare hruške. Naenkrat se jej ulijó solze po licih.

Ali je bilo spomladansko solnce, katero je danes tako krasno sijalo ter veselo igralo na vrhovih postarne hruške, ali so bile misli, katere so prisilile solze v oči?

samemu je bilo videti, da mu ni na tem, da bi s svojim govorom dosegel kak vspeh, marveč le, da se zopet oglasi, in ker so desničarji uže v odseku opustili nasprotovanje proti tej predlogi, vzprejela se je nespremenjena.

Konec seje predložil je posl. Coronini in drugovi postavni načrt gledé ustanovitve sodišča za verifikacijo volitev državnih poslancev, katerega glavno določilo se glasi: „Sodišče se začetkom volilne dóbe državnega zbora sestavi za ves čas njegovega poslovanja ter ima po tri člane iz najvišjega sodnega dvora, iz državnega zbora in iz upravnega sodišča, kateri se določajo v polnih sejah onih sodišč po lastnih članovih s žrebom. Priziva proti njegovi odločbi ni.“ Če pa se bode zbornica hotela pečati in rešiti to zadevo še v tem zasedanji, je zeló dvojljivo. Prihodnja seja bode v soboto.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Budgetni odsek državnega zbora je včeraj nastavljal finančni zakon; potrebščine znašajo 519 881 474 gld., dohodki 504 810 713 gld., torej primanjkljaja 15 070 762 gld. V primeri z vladno predlogo je primanjkljaj za 5443 gld. nižji.

Moravski deželni zbor bode baje uže koj spomladi zboroval.

Iz Serajeva se poroča, da tam po tirolskih izseljencih ustanovljene naselbine prav vrlo napredujejo; prihodnjo pomlad bode došlo tjá baje zopet precejšnje število tirolskih izseljencev. Še vé da morejo samo taki ljudje se nadejati, da pričnó kako podjetje, kateri prinesó s seboj potrebni denar.

V gališkem deželnem zboru sklenjeni postavni načrti o spremeni obstoječih zakonov gledé uredbe javnih ljudskih šol, o dolžnosti šolskega obiskavanja, o troških ustanovitve in vzdržavanja ljudskih šol dobili so Najvišje potrjenje.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru so člano raznih frakciji izdelali nove spremene parobrodne subvencijske predloge, v katerih se daje prednost podaljšanju črte Brindizi-Aleksandrija do Trsta.

Kakor se iz Rima poroča, bodo Italijani, ko hitro se utrdi Massauaha, zaseli ozemlje Bogos, kjer biva kristijansko prebivalstvo, da si tako zavarujejo pot, po kateri hodijo karavane v Kasalo. Govori se, da se bode zasela Zeila in Harar, na ta način bodo Italijani od severa in juga prodrli v notranje kraje Abesinije in Soe.

Misli so bile!

Nihče ni opazil, kako je starka obledela, ko so sklenili posekati drevo. Drevo res ni bilo veliko vredno, celó otroci niso marali za sadje — a spomini, spomini!

„Ko sem prevzel posestvo po svojem očetu, vsadil sem to drevo v srečo,“ dejal je starkin oča, ded zdanjega kmeta. Prešlo je od tedaj skoro sto let.

Med tem časom stalo je drevo kakor stražar tukaj ter nagibalo prijazno svoje vrhove na mahom obrasteno kmetsko hišo. In cela vrsta spominov vzbujala se je starki v možganih. Vidi se kot mlado deklico; poleg nje sedi mladenič krasnega obraza in zvestega pogleda. Nekaj časa gledala sta si v oči; potem je vstal ter jej nekaj povedal na uho. — Kako se je tedaj prestrašila, kako je boječe vprašala, če ni nihče slišal. „Pač, samo hruška poleg naju, in ta nič ne pové,“ smijal se je mladenič ter jo poljubil.

Tu na tem mestu sta si prisegla večno zvestobo, ko so ga vzeli v vojake in je moral oditi, in tu sta se zopet sešla, ko se je vrnil. Tu sim pod to drevo prinesla je svojega prvo-rojenca, zdanjega kmeta; tu pritiskala je dete na srce ter govorila z njim besede sreče. Oj, kako je tedaj lepo solnce sijalo in kako lju-

Pojasnilo, katero je dal lord Granville v angleškem parlamentu ni po polnem v soglasji z najnovejšimi poročili iz Sudana. Minister je ponavljal ter zagotavljal, da je angleška politika gledé Sudana ista, kakršna je bila prej, samo vojne operacije so drugačne. Vsled „izdajstva“ se ni mogla izpolniti nadeja, da se kmalu rešijo vojne ovire; čete ne smejo zdaj več nazaj, Wolseley ima prosto roko, napad na Kartum se bode izvršil še v jeseni. Lordu tedaj najbrže še niso bila znana najnovejša poročila, kajti po teh so prejšnji načrti Wolseleyevi zopet vsi prečrtani.

V slednjih dneh došlo je od generala Brièreja de l'Isle več poročil s kitajskega bojišča o delovanji ekspedicijskih čet. Dné 11. t. m. posrečilo se je Negrierjevi brigadi, da je Kitajce na Va-Noi nazaj potisnila. Dné 12. t. m. pričel je polkovnik Giovanielli, kateri zapoveduje brigadi v koloni generala Brièreja, ob 10. uri dopoldne napadati sovražnika, kateri je štel 20 000 mož v utrjenih postojankah. Po šesturnem, zeló hudem boji, v katerem so Francozi izgubili mnogo mož, napali so Francozi Kitajce s sablami in posrečilo se jim je, pregnati jih iz pozicij ter jih v beg zapoditi. Dné 13. t. m. prišel je Negrier pred Lang-Son, katerega so med tem Kitajci zapustili. Skoro ob istem času došel je Brière v Kilno, v vas, dva kilometra oddaljeno od Lang-Sona, in pričel je takoj napadati posamne utrdbe, katere so se še branile. Megli imajo se zahvaliti Kitajci, kakor poroča Brière, da so Francozom srečno odnesli pete. Po najnovejših poročilih vrnil se je Brière v glavni tabor v Hanoj; general Negrier pa ostane v Lang-Sonu.

Najnovejša poročila iz Sudana pravijo, da so se angleške čete pričele umikati. Mahdi obrnil se je baje s 50 000 vojaki in mnogimi topovi proti Metammehu. Angleži spoznali so gotovo pretečo jim nevarnost, zapustili Gubat ter se dné 14. t. m. pomaknili nazaj v Abuklejo, od koder bodo gotovo nazaj se pomikali do Gakdula. Ta poročila gotovo niso prav vesela, osebito, ker se je prej določilo, da Angleži napadejo dné 15. t. m. Metammeh. Kak čut bodo ta poročila vzbudila v parlamentu, kateri se je ravno predvčeranjim otvoril?

Dopisi.

Z Dolenjskega, 20. februarija. (Izv. dop.) K spisu „Vinske zadruge za Dolenjce“ v cenjenem „Ljublj. Listu“ treba je nekoliko dostaviti: 1.) Vinskim ali kletarskim zadrugam naj bi udje (vinogradniki) prinašali uže grozdje, ne pa še le vino; kajti še z grozdem se mora ravnati po pravilih umnega kletarstva. Mošt bi se zmeril z sladkoromerom in po tem vred-

bezniv je bil nje mož, ko jo je, vračajoč se s polja, dobil z otrokom pod hruško! Obraz starkin pomladil se je pri tem spominu, kakor pomladanska narava okolo. Potem je šel nje pogled počasi po spokanem deblu doli na iz tal poganjajočo travo. In oči postale so jej zopet mokre. Na tem prostorčku presedaval je nje mož cele dneve, ko se je oglasila neozdravljiva bolezen in so odpovedale bolne prsi.

„Tukaj pod hruško se najbolje počutim,“ dejal je večkrat, ko je prišla ga vprašat, kako se počuti. Tu pripravljaval se je za „dolgo pot“, kakor je dejal. Staro drevo je bilo najboljša priča njegovega trpljenja, njegovih molitev in njegovega polahnega umiranja. Še nekaj ur pred smrtjo peljali so ga ven, da si je odpočil pod drevesom.

„To je bila njegova slednja pot!“ deje starka in njen pogled se skoro v zemljo pogrezne.

Nihče v hiši ni opazil, da je od zdaj postajala stara mati žalostnejša in da je zdaj čez njena sicer tako zgovorna usta prišla le redka beseda. Imeli so pač druge skrbi. V osmih dneh bi se moralo pričeti novo zidanje, in znano vam je, kaj to pri hiši pomeni.

Ravno polunoči je bilo, ko se je nekoč

nost njegova določila. 2.) Za velike kleti in sode ne bi trebalo zadrugi dosta skrbeti, kajti več velikih kleti in sodov stoji pri graščinah praznih, in lastniki bi je dali radi po ceni v najem. 3.) Udje vinogradniki so dostikrat sami toliko izvežbani ali pa se dajo koj toliko izvežbati v umnem kletarstvu, da ne bi bilo treba plačevati zadrugi posebnega kletarja; načelniki zadruga bi to sami opravili. 4.) Kletarske zadruga bi Dolenjcem tako koristile, kakor koristijo Bohinjcem sirarske zadruga. 5.) Udje bi namreč ne imeli več toliko posla z vinom; kakor hitro bi oddali grozdje zadrugi, so delo dovršili. 6.) Ne treba bi jim več bilo, za svoje zidanice in sode skrbeti. 7.) Popivati ne bi mogli več toliko in ne bi imeli le na pol napolnjene sode, kar toliko vinu škoduje. 8.) Na spomlad bi jim zadruga še oddelila toliko vina, kolikor ga potrebujejo pri delavcih, ko vinograd obdelujejo.

Bohinjec je vstvaril župnik Mesaar sirarske zadruga.

Ali se bo našel na Dolenjskem podoben domoljub?

Iz **Pudoba** pri Starem Trgu, 18. februarja. (Izv. dop.) Danes imeli smo tukaj volitev novega občinskega zastopa, volitev župana. Izvoljen je bil županom France Žnidaršič, posestnik in gostilničar v Starem Trgu.

Udeležba volitve bila je zelo mnogobrojna v primeri s prejšnjimi leti, kar je gotovo veselo znamenje, kaže nam, da se je narod pričel zavedati, da je pričel uvidevati, da ni jedno, naj mu županuje ta ali oni. To je prav! In pri tej volitvi so jo volilci dobro pogodili, izvolili so si pravega moža županom, moža razumnega, izkušenega, mirnega in poštenega. Sicer je skušala nasprotna stranka usiliti svojega kandidata, a volilci uvideli so, kdo bode bolje zastopal interese občinske — Žnidaršič dobil je 21 glasov, nasprotni kandidat pa samo 6.

Tako imamo novega župana, od katerega pričakujemo, da se bode krepko potezal za naše interese, da bode marsikaj popravil in poravnal v občinskem gospodarstvu; čaka ga ne malo dela, kajti občina je prostrana in mnogo je posla, a nadejamo se, da ga bode odbor podpiral v njegovem delovanju, da mu bode možno, županovati nam blagoslovno več let.

Razne vesti.

— (Pretrajljiv dogodek) poroča se iz občine Kisbajcs. V skednji ondotnega policijskega nadzornika namreč začelo je te dni goreti. Prebivalstvo privrelo je skup, hoté ogenj pogasiti. Ker se ni vedelo, kako je ogenj nastal, sumiti so

vrnil Slapar domov. Imel je mnogo oskrbeti, kajti drugo jutro pridejo delavci in nekaj časa zamudil se je še v gostilnici.

Noč je bila lepa, dražestna, polna pomladanskega vzduha. Nebo je bilo brez oblakov in veliki svitli mesec razsvetljeval je okolico s svojo sreberno lučjo. V vasi je bilo vse tiho, mirno, nikjer luči, nobenega glasu.

V misli utopljen bližal se je Slapar svoji hiši.

Nakrat postane; zdelo se mu je, kakor bi kdo jokal. „To je na vrtu“, misli si in približa se tiho plotu.

Tam pod hruškovim drevesom se preglblje človeška podoba. „To je mati — kaj neki dela tu?“ šepeče sam pri sebi. Starka zdihuje in posamni pretrgani glasovi dohajajo mu na uho. Stoji kakor pribit, poslušaj in — razumi; mati jemlje od starega drevesa tako slovo, kakor se jemlje slovo od starega prijatelja. Objame še slednjič drevo — še jeden zdihljaj in stara žena opoteka se počasi skozi vrt proti svoji koči nazaj.

Kmetu tolklo je srce kakor kladivo in v njegovih glavi so se podile misli sem in tja. „Ne, drevesa se ne bode nihče dotaknil; te žalosti ne storim materi! In kaj bode rekla moja žena? In ljudje? In škoda!“

začeli nekateri nekega kmeta, od kojega se je vedelo, da lastniku poslopja ni bil posebno dober. Kmet bil je pri ognji in ko je slišal, česa da ga dolžj, vzjel si je to tako krou, da je skočil v ogenj in je takó smrt storil.

— (Pikantna dogodbica) obravnava se te dni pred kazenskim sodiščem v Berlinu. Soproga nekega ondotnega milijonarja bavila se je pred nekolikim časom v Nizzi. Pod jasnim, modrim nebom italijanskim, kjer mehke južne sapice pihljajo, bñje srce hitreje in se tako prozajičen človek postane lahko romantik. Ni tedaj čudo, da je tudi nežni in občutljivi ženi milijonarjeri zazibalo se srce vznova v lepe sanje, kakor jih je nekdaj sanjala mlada deklica v prvi ljubezni. Bilo je necega večera, tisoče zvezdic migljalo je z temnomodrega jasnega neba, luna vsipala je milino svojo na revno zemljo, a zefir je rahlo med vrhovi drevov šumljal — čuj, tu zasliši se krepek mladosten glas, prihajajoč globoko iz ljubečih prs. On je bil, pevec Enrico Gargiulo, ljubček njenega srca! Žarek njenih nebeskih modrih oči je tudi v njem vnel gorečo ljubezen za njo. Bila sta kmalu edina in sklenila sta poskusiti vse, kar se le dá, da se združita na večno. Dala sta tedaj o tem vedeti tudi njenemu možu v Berlinu, ki pa v svojem prozajičnem mišljenju ni mogel kaj tacega za resnico jemati in niti odgovarjal ni. Toda vročekrvnemu Italijanu to molčanje ni bilo po volji in da bi svoj smoter čim preje in gotoveje dosegel, pisal je iz Monakovega, kamor sta se bila med tem z ljubimko podala, milijonarju v Berlinu, da naj takoj privoli v ločitev ter da naj priloži odgovoru, ki ga v tej zadevi pričakuje, tudi 7000 frankov, da se bode poroka med njim in njegovo soprogo lahko takoj zvršila, če ne, osmešil ga bo po časopisih pred svetom. To pa je bilo bogatemu trgovcu preveč. Odgovoril je tedaj Italijanu, da je pripravljen z njim podati se v dogovor, a da mora priti v Berlin, da se osebno pogodita. Lahkovernež šel je na limanice. Podal se je takoj na pot, a kako se je začudil stopivši v Berlinu z voza, ko ga sprejmeta dva rednika ter ga odvedeta v zapor. Tu se bode pač njegovo vroče srce nekoliko ohladilo.

— (O Gordonu) pripoveduje se razen brezštevilih drugih, tudi sledeča anekdota. Leta 1880 pripeljali so Gordonu kot ujetnika pred abyssynskega, še na pol barbaričnega kralja Janeza. Ta sedel je na prestolu, pri čegar nogah bil je Gordonu sedež pripravljen. Prvo, kar je Gordon storil, bilo je to, da je vzjel stol, njemu pripravljen, ga postavil poleg kraljevega prestola ter se vsedel poleg njega rekoč: „Vedi kralj, da pridem k tebi kot tebi enak in da hočem, da se z mano tudi kot s takim ravna!“ Kralj, ki kaj tacega ni pričakoval, vsklikne: „Veš pač, Gordon paša, da te dam lahko takoj usmrtiti, ako hočem?“ — „Tega sem si svest, veličanstvo, le stori, ako je tvoja kraljeva volja tako; jaz sem pripravljen!“

Zdaj so zarožljale verige v konjskem hlevu, konji prevračali so se v spanji; vzdramil se je. Zopet je bilo tiho. Odprl je hišna vrata ter vstopil.

V sobi je vse spalo, le kmetica se je zbudila za trenutek, in ko je spoznala svojega moža, se je obrnila ter dalje spala. Slapar pa to noč ni prav nič spal. — — —

Ali je to zmešalo vso vas, ko je zjutraj kmet delavce zopet odposlal z opazko, da si je premislil in da se zdaj ne bode zidalo.

Kako je ropotala žena! Upila je, jokala, prosila, pretila — vse ni nič pomagalo. Drugače poslušni in zmerni mož se ni udal, naj je storila, kar je hotela:

„Premislil sem si,“ odgovoril je kmet pikro vsakemu, kdor ga je povpraševal.

„Zblaznel je!“ dejala je gospodinja poslom in otrokom, da si je ohladila jezo. Kmalu pa pa je šlo vse zopet po starem kopitu. Zopet je zabavljala žena zvečer in mož poslušal jo je tiho; zunaj pod hruško pa je imela navado posedati stara mati z otroci ter jim pripovedovati pravljice.

Kmetova usta pa so se vselej radostno zategnila, kadar je videl staro mater pod hruško.

Tako preteklo je nekaj let, ko so neko

To spravilo je kralja čisto iz ravnotežja. „Kaj, pripravljen si umreti?“ vskliknil je ves začuden. — „Jaz sem zmiraj pripravljen umreti, in ne samo, da me vaše veličanstvo s tem, da mi se smrtjo grozi, nikakor ne spravi v strah, bilo bi mi to celo ljubo, kajti se smrtjo rešen bi bil vseh nadlog in muk, kojih se po moji veri sam ne smem izogniti.“ Ta izjava jezila je kralja in nejevolen reče: „Vsa moja moč nima tedaj za te nikakega strahu?“ — „Nikakega!“ odgovoril je lakonično Gordon.

— (Kolera na Javi.) Ne samo v Evropi, tudi na Javi je na konci starega leta razsajala kolera. Zlasti je v glavnem mestu Bonlelang v drugi polovici decembra preteklega leta za kolero več ljudi obolelo, pa tudi v drugih mestih, kakor v Djembrani, mrli so za to boleznijo. Ravno tako se poroča iz luk Jondiong in Priak pri Bataviji, da je tam proti konci preteklega leta za kolero nekoliko oseb umrlo, in sicer deloma izmed pomorščakov, deloma izmed domačega prebivalstva.

Domače stvari.

— (Mestni odbor ljubljanski) ima danes zvečer ob 6. uri sejo.

— (Hranilno in posojilno društvo v Ljubljani) ima redni občni zbor v nedeljo dné 1. marcija t. l. v Schreinerjevi pivnici na Št. Peterkem predmestju ob 10. uri dopóldné.

— (Društvo zdravnikov za Kranjsko) imelo bode dné 25. t. m. svojo mesečno sejo, pri kateri bodo predavali gg. dr. Kovač, klinični asistent dr. Gregorič in okrajni ranočelnik I. Mayer.

— (Za prvo letošnjo porotno sesijo), ki se prične v 2. dan marcija pri c. kr. deželni sodnji so bili izžrebani naslednji gg. porotniki. Glavni porotniki: Grof Karol Lanthieri, graščak v Vipavi; Anton Wester, gostilničar v Zagoricih; Viktor Dolenc, posestnik na Razdrtem; Adolf Galle, graščak v Górenji Šiški; Josip Tribuč, hišni posestnik in trgovec na Glincah; Fran Šlibar, posestnik v Selcah; Ignacij Seemann, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Simen Pogačar, hišni posestnik v Ljubljani; Anton Kotnik, hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Kapš, zlatar v Ljubljani; Gregor Lah, posestnik in župan v Lazih; Vincencij Novak, trgovec v Spodnji Šiški; Makso Krenner, vodja kranjske stavbene družbe; Fran Ravnihar, deželni knjigovodja; Martin Vevar, posestnik v Lukovci; Karol Hudabiunigg, hišni posestnik v Ljubljani; Anton Pretner, hišni posestnik v Ljubljani; Emerich Mayer, bankér v Ljubljani; Fran Modic, posestnik in trgovec v Lahovičah; Anton Ravnikar, hišni posestnik v Ljubljani; Rajmund Krisper, trgovec in hišni posestnik v Kranji; Alojzij Minatti, posestnik in logar na Igu; Josip Bleiweis, hišni posestnik v Ljubljani; Anton Je-

pomladansko jutro našli staro mater tiho in mrzlo ležečo v njeni postelji.

Umrla je nénadno, brez boja in po njenem obličji je bil razlit mir.

Drugi dan je stal kmet na vrtu ter poslušal pazno, kako so materi odzvonili mrtvaški zvonovi.

Drevesa so cvela in stara hruška je bila nasuta z belimi cveti.

„Ti pač zadnjikrat cveteš“, deje kmet, pripogne vejo, odlomi malo vejico s cvetovi ter gre v koč, kjer je ležala mati v krsti.

Ko je vtisnil vejico v otrplo pest mrliča, utrne se mu odkritosrčna solza iz očesa na cvetove. — — — — —

Odkar je umrla stara Slaparica, preteklo je leto. „Letos bodemo zidali!“ dejal je nek dan kmet svoji ženi in svojemu najstarejšemu dečku.

Dečak se je smijal ter zrl tjà na dvořišče, kjer je priprava za zidanje uže nekaj let v dežji razpadala.

Tudi žena se je zaničljivo smijala ter je izustila nekaj strupenih besedij, katere so se nanašale na nekdanje nameravane zidanje.

„Letos bodemo zidali!“ ponavljal je kmet mirno ter zrl zamišljeno okolo.

In prav je imel; zdaj se je zvršilo zidanje.

ločnik, hišni posestnik v Ljubljani; Jurij Šepeta-vec, posestnik in gostilničar v Štepanji Vasi; Josip Regali, mizar v Ljubljani; Pavel Del Negro, graščak v Kranji; Anton Gaber, posestnik v Škofji Loki; Avgust Winkler, hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Cvenkelj, gostilničar v Ljubnem; Oroslav Dolencec, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Mihael Starč, graščak v Mengšči; dr. Anton Rojic, koncipijent v Ljubljani; Vaso Petričič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Škrbinec, čevljar v Ljubljani; Anton Jerančič ml., hišni posestnik v Ljubljani. Namestniki so izžrebani: Anton Avbel, hišni posestnik; Fran Šebenik, hišni posestnik; Janez Činkole, hišni posestnik in gostilničar; Josip Bokav, hišni posestnik; Fran Pilko, ključar; Andrej Druškovič, hišni posestnik; Jakob Milavec, hišni posestnik; Fran Blaž, pleskar, in Fran Treven, hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— (Poštne hranilnice na Kranjskem.) Iz računskega poročila c. kr. poštno - hranilnega urada v Beči o l. 1883 in 1884 posnamemo za kranjsko deželno sledeče zanimive podatke: Največ se je občinstvo v Ljubljani poslužilo tega prekoristnega zavoda, kajti tu je v obeh letih se na 994 knjižic vložilo 27 597 gold.; za Ljubljano sledi Krško, kjer se je na 159 knjižic vložilo 14 586 gold.; za Krškim sledi Zagorje (ob Savi) s 232 knjižicama ter 12 301 gold. vlog; potem Gorenja vas (nad Loko) 112 knjižic in 11 057 gold. vlog; na dalje Postojina 141 knjižic in 9666 gold. vlog. Malo pošt je na Kranjskem, kjer bi se za ta zavod ne bi bilo nič ali skoro nič storilo.

— (Prve zvončke,) oznanjevalce bližajoče spomladi, prinesel nam je danes prijatelj; nabral jih je na ljubljanskem Gradu.

— (Darilo.) Gosp. Ivan Schrey, pek v Ljubljani, podaril je ljubljanski ljudski kuhinji 18 struc in 10 malih hlebov kruha.

(Ogenj.) Danes popoldne ob polu 2. uri vnele so se saje v dimniku hiše gosp. Pogačarja v Kolodvorskih ulicah. Ker je bila takoj na pomoč prihitela požarna bramba, udušil se je takoj ogenj. Škode ni.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 21. februarja. (Uradno poročilo.) 400 sovražnih pešcev streljalo je z dalje od večera dné 16. t. m. do jutra 17ega t. m. na tabor Bullerjev pri Abukleji; streljali so dobro, a neredno. Mi smo izgubili 16 mož, med temi štiri častnike. Tabor je proti močnemu napadu po polnem zavarovan, a iz velike dalje streljati ni možno. Buller se najbrže umakne do Gakdula, ko hitro mu dojdejo od tod velbljodi.

Carigrad, 21. februarja. Turčija je vzprejela predloge otomanske banke in eskomptnega komptorja gledé železniških zvez.

Rim, 20. februarja. Pri stranskih vratih poslanske zbornice eksplodirala je danes zvečer s smodnikom napolnjena steklenica. Škode ni nobene.

London, 20. februarja. Kraljica poslala je obema zbornicama ravnila o položaji v Sudanu. Kraljica je zapovedala, da morajo oni vojaki, kateri bi ob navadnih odnošajih stopili v rezervo, ostati pod zastavo ter da se morajo dopustniki sklicati.

London, 20. februarja. Po poročilu iz Kortija je general Stewart za ranami umrl dné 16. t. m. v Gakdulu. Poročilo o smrti je pretreslo vse čete.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 21. februarja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·65
» » » srebrou	84·05
Zlata renta	107·25
5% avstr. renta	99·45
Delnice narodne banke	866·—
Kreditne delnice	305·—
London 10 lir sterling	124·25
20 frankovec	9·80 ³
Cekini c. kr.	5·81
100 drž. mark	60·50

Uradni glasnik

z dné 21. februarja.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. mest. deleg. okrajni sodnji v Novem mestu za katastralno občino Tomažja Vas; poizvedbe dné 3. marcija; — pri c. kr. okr. sodnji na Brdu za katastralne občine Št. Andrej, Gorenje Polje in Šmohor dné 9. marcija.

Eksekut. javne dražbe: V Krškem zemljišče Jan. Novaka iz Zabukovja dné 18. marcija, 18. aprila in 16. maja; — zemljišče Jan. Rotarja iz Leskoveca (197 gld.) dné 7. marcija, 11. aprila in 9. maja. — V Ribnici zemljišče Jan. Puclja iz Dól. Vasi (160 gld.) dné 3. marcija (3. rok).

Tujci.

Dné 19. februarja.

Pri **Maliži:** Stross, trgovec, z Nemškega. — Seelenfried in Lauberg, trgovca, z Dunaja. — Strohbach, fabrikant, in Teniori, agent, s soprogo, iz Maribora. — Jonke, trgovec, iz Boveca. — Bobek, komi, iz Ribnice. — pl. Ducas, zasebnik, iz Ljubljane.

Pri **Slonu:** Klaus, Matusch, Hergl, trg. potov., z Dunaja. — Manzoni, trgovec, iz Vidma. — Baron Lazzarini, zasebnik, iz Istre.

Pri **Juž. kolodvoru:** Levy, trg. pot., iz Kelmorajna. — Reguly, trgovec, in Seyffert, zasebnica, z Dunaja. — Kotalik, uradnik, iz Trsta. — Potočnik, zasebnik, iz Istre.

Pri **Avstr. carji:** Vehovec, trgovec, z Rake.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
20. febr.	7. zjutraj	733·03	— 2·0	hzv.	megla	14·50
	2. pop.	732·23	— 5·6	vzh. sl.	obl.	dež.
	9. zvečer	731·14	— 4·8	»	»	»

Lovrenc Volič, delavec, 72 l., vnanji prisad. — Jakob Čamerlik, gostaç, 73 l., prenesen umirajoč.
Dné 19. februarja. Neža Kriznar, gostinja, 60 l., vodenica.
Dné 20. februarja. Ana Ček, mizarjeva soproga 42 l., srčna hiba. — Marija Plavec, gostinja, 60 l., prsna vodenica. — Urša Javornik, delavka, 44 l., jetika.

Umrli so:
Dné 20. februarja. Jakob Jazbec, delavec, 60 l., Kolodvorske ulice št. 21, plučni emfizem.
V civilni bólnici:
Dné 17. februarja. Marija Schustar, mizarjeva soproga, 27 l., otročnica.
Dné 18. februarja. Ana Mihelič, delavčeva soproga, 37 l., shok (razpadanje organičnih delov). —

Račune, nakladne liste, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne tiskovine izgotovlja v mični izvršbi in po **nizkih cenah** tiskarna Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Koiffira se za ženske obleke

vsakovrstno blago; jeden meter visoka in šest metrov široka krila po 2 gld., lepo, trajno in hitro. — Izdelujejo se tudi obleke za dame v mestu in na deželi fino in po ceni pri **B. Grum**, Vegove ulice št. 8, dvorišče, zadnja vrata na levo. (19) 3—1)

Balzam zoper ozeblino

od dr. Marinellija

izdeluje **G. Piccoli**, lekarničar „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Najboljše in najsigurne osvedočeno sredstvo zoper ozeblino. (109) 15—9

Steklenica s kopelišnim praškom 80 kr.

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—8

J. pl. Trnkoczy, lekar pri „pri zlatem samorogn“ priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vpeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, króv v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezní na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijacejske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogn**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkoczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živoh, oteklino, otrpnele ude** in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Malihu**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo

(8) 3

ribje DORSCH olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obstnih boleznih, v škatuljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogn**“ Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.